

شبهه استناددهی: جوانمدار قره قوینلو^۱، یوسف بیگ زاده^۲، عباس سنگی نورپور^۳، عماری، حسین. (۱۴۰۳). راهبردهای سرمایه اجتماعی در پلیس پیشگیری جمهوری اسلامی ایران. آموزش، تربیت و توسعه پایدار، ۲(۱)، ۱-۱۴.

© ۱۴۰۳ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

راهبردهای سرمایه اجتماعی در پلیس پیشگیری جمهوری اسلامی ایران

فرزاد جوانمدار قره قوینلو^۱، یوسف بیگ زاده^۲، عباس سنگی نورپور^۳، حسین عماری^۴

۱. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت دولتی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران.

۲. استادیار، گروه مدیریت دولتی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران.

* ایمیل نویسنده مسئول: yousef.beighzadeh@gmail.com

چکیده

برقراری نظم، امنیت و تأمین آسایش و آرامش از وظایف هر حاکمیتی است. بدون امنیت هیچ اموری قابل اجرا نخواهد بود. پلیس پیشگیری با توجه به گستره فعالیت‌های خود به دنبال برقراری ارتباط مستمر با مردم برای جلب اعتماد و افزایش مشارکت عمومی است و افزایش مشارکت موجب تقویت سرمایه اجتماعی و موجب ایجاد آسایش و آرامش در جامعه می‌شود. از این رو، هدف پژوهش حاضر راهبردهای سرمایه اجتماعی در پلیس پیشگیری جمهوری اسلامی ایران است. تحقیق حاضر در قالب پارادایم تفسیری و بر اساس رویکرد کیفی است که برای تحلیل داده‌های بدست آمده، از راهبرد تحلیل مضمون استفاده شده است. جامعه آماری خبرگان دانشگاهی و مدیران ارشد (رئیس پلیس پیشگیری، رئیس کلانتری، فرمانده یگان امداد، فرمانده پاسگاه، کارشناس ارشد عملیات و پیگیری و خدمات قضایی) بود. ابزار گردآوری داده‌ها، مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته از ۱۶ نفر خبرگان که به صورت هدفمند انتخاب شدند انجام شد. برای اعتبار سنجی از دو راهبرد بازبینی خارجی و تکثرگرایی استفاده شد. بر اساس یافته‌های پژوهش، سه مضمون اصلی و یازده مضمون فرعی بدست آمد که مضامین اصلی تعامل شهروندان با پلیس بر اساس سرمایه اجتماعی عبارت‌اند از: اعتماد میان پلیس و مردم (ظرفیت‌سازی برای مشارکت مردم، فعالیت‌های داوطلبانه پلیس، تعامل اجتماعی و بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی)؛ انصاف در رفتار پلیس (صداقت پلیس، عدالت رفتاری، قانون‌گرایی و استانداردهای اخلاقی)؛ پلیس توانمند (ظرفیت‌سازی کارکنان، شایستگی پلیس و جامعه‌پذیری پلیس) به عنوان راهبردهای سرمایه اجتماعی پلیس پیشگیری تأیید گردید. موفقیت پلیس در عرصه نظم و امنیت، نشان‌دهنده تعامل و همکاری خوب مردم و آحاد جامعه با پلیس است. بنابراین، ارتقاء سرمایه اجتماعی در حوزه عملکرد امنیت پلیس جامعه‌محور، از طریق راهبردها و توانمندی‌های مستمر و پایدار در تمام ابعاد می‌تواند بستر مناسبی برای نظارت، اعتماد، جامعه‌پذیری، جلوگیری از ناهنجاری‌ها و آسیب‌های اجتماعی در جهت حفظ نظم جامعه باشد.

کلیدواژه‌گان: سرمایه اجتماعی، پلیس پیشگیری، اعتماد میان پلیس و مردم، انصاف در رفتار پلیس، پلیس توانمند

تاریخ ارسال: ۱ اسفند ۱۴۰۲

تاریخ بازنگری: ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۳

تاریخ پذیرش: ۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۳

تاریخ چاپ: ۳۰ خرداد ۱۴۰۳

How to cite: Javanmadar Qaraquinloo, F., Beigzadeh, Y., Sangi Noorpour, A., & Amari, H. (2024). Social Capital Strategies in the Preventive Police of the Islamic Republic of Iran. *Training, Education, and Sustainable Development*, 2(1), 1-14.

© 2024 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Social Capital Strategies in the Preventive Police of the Islamic Republic of Iran

Farzad Javanmadar Qaraquinloo¹, Yousef Beigzadeh^{2*}, Abbas Sangi Noorpour², Hossein Amari²

1. PhD Student, Department of Public Administration, Bonab Branch, Islamic Azad University, Bonab, Iran.

2. Assistant Professor, Department of Public Administration, Bonab Branch, Islamic Azad University, Bonab, Iran.

*Corresponding Author's Email: yousef.beigzadeh@gmail.com

Abstract

Establishing order, ensuring security, and providing comfort and peace are among the essential duties of any government. Without security, no social functions can be effectively executed. The Preventive Police, given the breadth of its operations, aims to maintain continuous engagement with the public to build trust and enhance public participation. Increased participation strengthens social capital, thereby fostering societal peace and tranquility. Accordingly, the present study aims to identify the social capital strategies within the Preventive Police of the Islamic Republic of Iran. This study is conducted within an interpretive paradigm and follows a qualitative approach. Thematic analysis strategy was used to analyze the obtained data. The statistical population included academic experts and senior police officials (including the Head of the Preventive Police, police station chiefs, commanders of emergency units, outpost commanders, senior operations and follow-up experts, and judicial services officers). Data collection was carried out through semi-structured interviews with 16 purposefully selected experts. For validation, two strategies were used: external audit and triangulation. Based on the research findings, three main themes and eleven sub-themes were identified. The main themes of citizen-police interaction based on social capital are as follows: trust between the police and the public (including capacity-building for public participation, police volunteer activities, social interaction, and the use of social networks); fairness in police behavior (including police honesty, behavioral justice, adherence to the law, and ethical standards); and empowered police (including staff capacity-building, police competency, and police socialization). These were confirmed as key social capital strategies for the Preventive Police. The success of the police in maintaining order and security reflects strong cooperation and interaction between the police and the public. Therefore, enhancing social capital within the domain of community-based policing, through continuous and sustainable strategies and capabilities in all dimensions, can provide a suitable foundation for monitoring, trust-building, socialization, and prevention of deviance and social harm, thereby contributing to the preservation of societal order.

Keywords: *Social capital, preventive police, trust between police and the public, fairness in police behavior, empowered police.*

Submit Date: 20 February 2024

Revise Date: 29 April 2024

Accept Date: 07 May 2024

Publish Date: 19 June 2024

امنیت به عنوان یکی از مهم ترین نیازهای اجتماعی و بستر اصلی توسعه در جوامع مدرن تلقی می شود. تحقق امنیت پایدار نه تنها نیازمند برنامه ریزی های ساختاری و تجهیز سازمان های مسئول است، بلکه نیازمند بهره گیری از ظرفیت های اجتماعی موجود در جامعه نیز می باشد. در این راستا، مفهوم سرمایه اجتماعی در سال های اخیر توجه روزافزونی در حوزه های مختلف به ویژه در مطالعات پلیسی یافته است. سرمایه اجتماعی که دربردارنده شبکه های ارتباطی، اعتماد متقابل و هنجارهای مشترک اجتماعی است، به عنوان عامل تسهیل گر در کنش های جمعی عمل کرده و پلیس را در تحقق مأموریت های خود یاری می رساند (Guðmundsson & Mikiewicz, 2012; Jackson, 2019).

پلیس پیشگیری به عنوان یکی از نهادهای کلیدی در حوزه نظم و امنیت عمومی، بیش از هر واحد دیگری در تماس مستقیم با آحاد جامعه قرار دارد و در همین راستا نیازمند راهبردهایی است که بتواند پیوند خود با مردم را تقویت نماید. یافته های پژوهش های داخلی و خارجی گویای آن است که میان سطح سرمایه اجتماعی موجود در جامعه و میزان مشارکت و همکاری شهروندان با پلیس رابطه معناداری برقرار است (Hu et al., 2020; Pino, 2001). این امر نشان می دهد که پلیس بدون بهره گیری از سرمایه اجتماعی نمی تواند نقش خود را به درستی ایفا کند. در ایران نیز با توجه به نقش گسترده پلیس پیشگیری در حفاظت از اماکن حیاتی، مرزها، و ارگان های مختلف، نیاز به بهره گیری از ظرفیت های مردمی دوچندان احساس می شود (Adinehvand & Ghani Fathi, 2015; Bayat, 2008).

در سطح نظری، سرمایه اجتماعی از حیث مفهومی و کارکردی به عنوان یکی از مؤلفه های کلیدی در پیشبرد اهداف سازمانی شناخته می شود. این مفهوم نه تنها بهبود عملکرد سازمان را موجب می گردد، بلکه بستر لازم برای تعاملات بین سازمانی و برون سازمانی را نیز فراهم می آورد (Sanyal & Routray, 2016). سرمایه اجتماعی در سازمان هایی چون پلیس که با چالش های گوناگون اجتماعی، فرهنگی و امنیتی مواجه هستند، عاملی کلیدی در ایجاد هماهنگی میان مأموریت های رسمی و انتظارات عمومی جامعه محسوب می شود (Ashlock, 2018). پلیس پیشگیری، در پرتو سرمایه اجتماعی، می تواند فرایندهایی چون مشارکت شهروندان، مسئولیت پذیری اجتماعی، و همکاری متقابل را به عنوان ابزاری برای پیشگیری از جرم توسعه بخشد (Doostdar, 2019; Mohsenzadeh Golefzaei et al., 2020).

پژوهش های انجام شده در سطح داخلی نیز بر اهمیت نقش سرمایه اجتماعی در کارآمدی پلیس تأکید دارند. برای نمونه، تحقیق (Tahmasebi & Fakhrabadi Pour, 2023) نشان می دهد که صندوق های اعتبارات خرد به عنوان یکی از سازوکارهای ارتقاء سرمایه اجتماعی در جوامع محلی، توانسته اند میزان مشارکت و همکاری را بهبود بخشند. همچنین (Hafizi, 2022) در مطالعه خود تأکید می کند که فرهنگ ایثار اجتماعی از مؤلفه های مؤثر در تقویت سرمایه اجتماعی در نهادهای دولتی محسوب می شود. در حوزه پلیس نیز یافته های (Shiani et al., 2020) حاکی از آن است که سرمایه اجتماعی موجب ارتقاء بهره وری در ساختارهای کار و تولید می شود و این مفهوم می تواند به بهبود عملکرد در دستگاه های اجرایی مانند پلیس کمک کند.

بر اساس ادبیات نظری، سرمایه اجتماعی به سه بعد اساسی تقسیم می شود: بعد ارتباطی، بعد ساختاری، و بعد شناختی (Jackson, 2019). بعد ارتباطی شامل اعتماد و تعامل اجتماعی است که برای پلیس پیشگیری اهمیت فراوانی دارد. بعد ساختاری به نهادها، شبکه ها و قوانین رسمی و غیررسمی اشاره دارد که در نظام پلیسی به عنوان بستر تعامل با مردم عمل می کنند. بعد شناختی نیز شامل ارزش ها، هنجارها و باورهای مشترکی است که تعامل میان پلیس و شهروندان را تسهیل می کند (Schaap, 2020).

یکی از ابعاد کلیدی در افزایش سرمایه اجتماعی پلیس، ارتقاء اعتماد عمومی است. تحقیقات (Hu et al., 2020) در چین نشان می دهد که سطح بالای اعتماد به پلیس، تمایل به همکاری و اطلاع رسانی شهروندان را افزایش می دهد. از این منظر، راهبردهایی چون افزایش شفافیت عملکردی پلیس، پاسخگویی مؤثر، رفتار منصفانه، و ایجاد فرصت هایی برای مشارکت اجتماعی می تواند به شکل گیری و تقویت سرمایه اجتماعی کمک کند (Alizadeh Aghdam et al., 2016; Hinds & Murphy, 2007).

در سطح عملیاتی، پلیس پیشگیری باید از ابزارها و روش‌هایی استفاده کند که به ایجاد سرمایه اجتماعی بینجامد. از جمله این ابزارها می‌توان به تشکیل گروه‌های داوطلب مردمی، بهره‌گیری از ظرفیت شوراهای محلی، توسعه روابط میان‌رشته‌ای با دانشگاه‌ها، و استفاده از شبکه‌های اجتماعی برای تعامل دوسویه با شهروندان اشاره کرد (Lu et al., 2020; O'Malley & Grace, 2021). پژوهش (Churchill et al., 2023) نیز نشان داده است که مشارکت در نهادهای اجتماعی و داوطلبانه، یکی از مؤثرترین روش‌ها برای ارتقاء سرمایه اجتماعی در جوامع محلی محسوب می‌شود.

پلیس جامعه‌محور، مدلی است که در آن نیروی انتظامی نه فقط به عنوان ضابط قانون، بلکه به عنوان عضوی از جامعه ایفای نقش می‌کند. در این مدل، رابطه‌ای مبتنی بر اعتماد و تعامل میان پلیس و مردم شکل می‌گیرد که این تعامل در بستر سرمایه اجتماعی معنا می‌یابد (Doostdar et al., 2016; Golefshani, 2015). از سوی دیگر، مفهوم توانمندسازی کارکنان پلیس نیز یکی از عوامل مهم در توسعه سرمایه اجتماعی درون سازمانی محسوب می‌شود. به زعم (Villegas, 2015) توانمندسازی از طریق ارتقاء مهارت‌های فردی، احساس خودکارآمدی و بهبود روابط انسانی، می‌تواند مشارکت و تعامل کارکنان را ارتقاء داده و انسجام سازمانی را افزایش دهد.

مطالعه (Ayentimi et al., 2021) نیز در بستر آموزش عالی نشان می‌دهد که سرمایه اجتماعی نقش مهمی در ارتقاء موفقیت‌های فردی و حرفه‌ای دارد و این الگو را می‌توان در حوزه عملکرد پلیس نیز تسری داد. به عبارت دیگر، ایجاد فرصت‌های یادگیری، تقویت هویت شغلی، و ترویج همکاری میان نیروهای پلیس، همگی از سازوکارهایی هستند که در درازمدت موجب ارتقاء سرمایه اجتماعی سازمانی خواهند شد. در سطح سیاست‌گذاری، توجه به سرمایه اجتماعی می‌تواند در کاهش شکاف میان نهادهای رسمی و جامعه مؤثر باشد. این امر به‌ویژه در جوامعی که با چالش‌های اقتصادی، فرهنگی یا امنیتی مواجه هستند، اهمیت مضاعف دارد. برای مثال، در پژوهش (Behzadfar et al., 2018) به این نکته اشاره شده است که رویکرد دارایی‌محور در توانمندسازی جوامع حاشیه‌نشین، موجب تقویت پیوندهای اجتماعی و افزایش حس تعلق اجتماعی شده است، که این یافته می‌تواند در تدوین راهبردهای مشارکتی پلیس مورد استفاده قرار گیرد.

در نهایت، سرمایه اجتماعی نه تنها بر کارآمدی عملکرد پلیس اثرگذار است، بلکه به عنوان سپری در برابر بی‌نظمی‌های اجتماعی عمل می‌کند و نقش پیشگیرانه‌ای در قبال جرائم ایفا می‌نماید. در شرایطی که منابع انسانی و مالی پلیس با محدودیت مواجه است، توسعه و نهادینه‌سازی سرمایه اجتماعی می‌تواند راهکاری پایدار برای بهبود کیفیت تعاملات اجتماعی و تقویت نظم عمومی در جامعه باشد (Doostdar, 2019; Wittmann et al., 2020).

بنابراین، مسئله اصلی پژوهش حاضر آن است که راهبردهای مؤثر در ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس پیشگیری جمهوری اسلامی ایران کدام‌اند؟

روش‌شناسی

تحقیق حاضر در قالب پارادایم تفسیری و بر اساس رویکرد کیفی است که برای تحلیل داده‌های بدست آمده، از راهبرد تحلیل مضمون استفاده شده است. بر این اساس، با توجه موارد یادشده، برای ارتقاء سرمایه اجتماعی پلیس از مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته با خبرگان دانشگاهی و مدیران ارشد (رئیس پلیس پیشگیری، رئیس کلانتری، فرمانده یگان امداد، فرمانده پاسگاه، کارشناس ارشد عملیات و پیگیری و خدمات قضایی)، شاغل در پلیس پیشگیری که در طی دو دهه گذشته در مناصب مختلف فعالیت کرده و نسبت به موضوع سرمایه اجتماعی اطلاعات و آگاهی مناسبی داشتند استفاده شد. برای گردآوری داده‌ها استفاده شد و مصاحبه تا آنجا ادامه یافت که داده‌ها به حد اشباع رسید که در جدول شماره ۱، به تفکیک حرفه، تحصیلات و زمینه شغلی نشان داده شده است. روش انتخاب نمونه آماری در بخش کیفی از روش نمونه‌گیری نظری هدفمند استفاده است، و در این راستا ۱۶ مصاحبه انجام شد.

جدول ۱. فهرست مصاحبه‌شوندگان به تفکیک تحصیلات و تخصص

ردیف	سمت	تحصیلات و رشته تحصیلی	حوزه فعالیت		تعداد	مدت مصاحبه (دقیقه)
			دانشگاهی	اجرایی		
۱	استاد دانشگاه	دکتری مدیریت دولتی	*		۱	۱۰۰
۲	استاد دانشگاه	مدیریت انتظامی	*		۱	۱۲۰
۳	استاد دانشگاه	دکتری حقوق	*		۱	۱۰۰
۴	استاد دانشگاه	دکتری جامعه‌شناسی	*		۲	۱۲۰
۵	رئیس کلانتری	دکتری حقوق	*	*	۱	۱۲۰
۶	رئیس اداره اطلاع‌رسانی استان	دکتری روانشناسی	*	*	۱	۱۲۰
۷	رئیس پلیس پیشگیری	کارشناسی ارشد مدیریت دولتی	*		۱	۱۰۰
۸	کارشناس ارشد عملیات پیشگیری	کارشناسی ارشد مدیریت دولتی	*		۱	۴۵
۹	رئیس پلیس پیشگیری	کارشناسی ارشد - علوم اجتماعی	*		۱	۹۰
۱۰	رئیس پلیس پیشگیری	دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی	*		۱	۴۵
۱۱	رئیس پلیس پیشگیری	کارشناس ارشد مدیریت انتظامی	*		۱	۱۰۰
۱۲	رئیس اداره کوپ استان	کارشناس ارشد مدیریت اجرایی	*		۱	۱۲۰
۱۳	رئیس اداره کوپ استان	کارشناس ارشد مدیریت دولتی	*		۱	۹۰
۱۴	رئیس اداره کوپ استان	کارشناس ارشد روانشناسی	*		۱	۱۰۰
۱۵	معاونت امنیتی انتظامی فرمانداری	دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی	*		۱	۱۲۰

همچنین در جهت اعتبار سنجی محققین از دو راهبرد بازبینی خارجی (انجام مصاحبه با افرادی به‌جز افراد تعیین‌شده برای مصاحبه به‌منظور تحلیل و بررسی فرایند پژوهش، خروجی پژوهش و میزان دقت آن) و تکثرگرایی (مصاحبه با افرادی که در سطوح مختلف سازمان دارای مسئولیت‌های متفاوت هستند) استفاده کردند.

یافته‌ها

برای استخراج مفاهیم از میان اطلاعاتی که در طول مصاحبه بدست آمده، عمل کدگذاری انجام می‌گیرد. در این تحقیق برای شکل‌گیری مفاهیم و مقوله‌ها از کدگذاری اولیه و ثانویه و خلق معانی و مفاهیم استفاده شده است.

جدول ۲. نمونه‌ای از کدگذاری اولیه

خلاصه متن اصلی مصاحبه	مفاهیم اولیه	کد مصاحبه‌شونده
شبکه اجتماعی یک ایده آنلاین تعاملی است که به افراد اجازه می‌دهد با یکدیگر رابطه ایجاد کنند. شبکه‌های اجتماعی برای تعامل و مشارکت پلیس در اجتماع مهم است.	- تعامل آنلاین پلیس و مردم	P۱, P۵, P۷.
در این بین پلیس با استفاده از امکانات فوق اطلاع‌رسانی و هماهنگی کند، برخی مشکلات را حل کند، از شایعات جلوگیری می‌کند. شبکه‌های اجتماعی برای تعامل و مشارکت پلیس در اجتماع مهم است.	- اطلاع‌رسانی به مردم - جلوگیری از شایعات مجازی - رصد و حضور در شبکه‌های اجتماعی	P۴, P۶, P۷, P۸, P۱۰, P۹
اعتماد با حضور پلیس در میان مردم، به اشتراک‌گذاری اطلاعات ساخته می‌شود. افزایش تعامل با مردم به‌خصوص مردمی که در آینده بیشتر امورات خود را در فضای مجازی انجام می‌دهند.	- تسهیم آنلاین اطلاعات بین پلیس و مردم	P۱۱, P۱۵, P۹, P۱۴, P۱۶
تجربه استفاده از شبکه‌های مجازی نشان می‌دهد که مردم از طریق شبکه‌های اجتماعی وضعیت امنیتی محل خود و آنچه در حال اتفاق است به پلیس گزارش می‌کنند.	- بهره‌مندی از ظرفیت‌های شبکه‌های اجتماعی	P۱۰, P۳, P۱۵

با انتشار ویدئوهای ضبط شده مردم از پلیس در شبکه‌های اجتماعی می‌تواند - نظارت بر عملکرد پلیس با استفاده از شبکه‌های P۳, P۴, P۷ منبع مهمی برای نظارت عملکرد پلیس از سوی شهروندان باشد. اجتماعی

پس از اینکه مفهوم سازی اولیه کامل و عملیات کدگذاری انجام شد، نوبت به دسته‌بندی یا جای‌گزینی شاخص‌ها در ابعاد رسید. در ادامه زمانی که داده‌ها کدگذاری شدند، مضمون‌ها شکل گرفت و پس از بازبینی و تعریف آن‌ها، نتایج در قالب مضمون‌های پایه، سازمان دهنده و فراگیر دسته‌بندی گردید. بدین ترتیب که پس از کدگذاری اولیه مصاحبه‌ها ۱۰۷ کد اولیه شناسایی گردید که پس از حذف مفاهیم تکراری و هم مفهوم، مفاهیم اولیه به ۷۹ مضمون پایه تعدیل گردید، با نظر پژوهشگران در ۱۱ مضمون سازمان دهنده و ۳ مضمون فراگیر، مطابق جدول زیر دسته‌بندی گردید.

جدول ۳. مدل مفهومی تحقیق

مضامین فراگیر	مضامین سازمان دهنده	مضامین پایه
اعتماد میان پلیس و مردم	ظرفیت سازی برای مشارکت مردم	- تشکیل گروه‌های همیاری - شناسایی و استفاده از کنشگران فعال در جامعه - استفاده از معتمدین محلی - گسترش انجمن‌های داوطلبانه برای برقراری نظم و امنیت - شناسایی لایه‌های اجتماعی فعال - برنامه‌ریزی در جهت بهره‌وری از ظرفیت لایه‌های مختلف جامعه - وجود مشارکت‌های رسمی و غیررسمی - توجه و استفاده از انسجام شهروندان - استفاده از پلیس افتخاری - استفاده از نگهبانان شرکت‌های خدماتی، حفاظتی- مراقبتی - استفاده از دشتبانان - استفاده از همسایه‌بانان - استفاده از ظرفیت بسیج در طرح رضویون - مشارکت پلیس در فعالیت‌های خدمات عمومی - حضور داوطلبانه در فعالیت‌های عام‌المنفعه - بهبود تمایلات همکاری‌جویانه پلیس - جلب مشارکت‌های مردمی/ دانشگاهیان و دانش‌آموزان - افزایش تعاملات متقابل اجتماع و مستمر با شهروندان - انتقال دوسویه پیام - اجتناب از به‌کارگیری روش‌های خطی و یک‌طرفه - همکاری دوسویه مردم و پلیس - افزایش تعاملات متقابل اجتماعی و مستمر با شهروندان - تعامل چندخطی مشاوره - فرمان - تفاهم و مشارکت عمومی - ارشاد اجتماعی - تعامل آنلاین پلیس و مردم - هماهنگی برای اتحاد اجتماعی با ارتباط آنلاین - جلوگیری از شایعات مجازی - رصد و حضور در شبکه‌های اجتماعی - تسهیم آنلاین اطلاعات بین پلیس و مردم - بهره‌مندی از ظرفیت‌های شبکه‌های اجتماعی - نظارت بر عملکرد پلیس با استفاده از شبکه‌های اجتماعی - اطلاع‌رسانی به مردم
	فعالیت‌های داوطلبانه پلیس	
	تعامل اجتماعی	
	بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی	

شهروندانی که به پلیس اعتماد دارند، سازگارتر بوده و همکاری بیشتری با پلیس دارد (Schaap, 2020). بنابراین شناخت این حوزه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و می‌توان به‌عنوان منبع مهمی برای بهبود عملکرد پلیس در نظر گرفت. ازجمله این موارد می‌توان به ظرفیت‌سازی برای مشارکت مردم، فعالیت‌های داوطلبانه پلیس، تعامل اجتماعی پلیس و بهره‌گیری شبکه‌های اجتماعی اشاره کرد.

جدول ۴. مضامین فراگیر، سازمان دهنده و پایه (سرمایه اجتماعی پلیس پیشگیری)

مضامین فراگیر	مضامین سازمان دهنده	مضامین پایه
انصاف در رفتار پلیس	صداقت پلیس	- حسن تفاهم میان پلیس و مردم - توجه به مسائل و مشکلات و انتظارات مردمی - رفتار متوازن توسط پلیس - نظارت‌پذیری پلیس - صداقت در گفتار و عمل - راست‌گویی در رفتار پلیس - استدلال در کلام بجای بلند صحبت کردن - درستکاری و خوش‌نامی پلیس - یگانگی در رفتار پلیس - رفتار مستقل از سیاست زدگی پلیس - عدم تبعیض در رفتار - پاسخگویی پلیس به مردم - استفاده از ابزار لسانی - ارائه خدمات بی‌طرفانه - تسلط بر قوانین و مقررات - مقید به قانون توسط پلیس - مسئولیت‌پذیری پلیس - رعایت شئون نظامی، انسانی و اجتماعی - رفتار مبتنی بر عقلانیت - اجتناب از جبر ورزی - رفتار مبتنی بر اخلاق - رعایت اخلاق حرفه‌ای - رعایت اصول اخلاقی - اسلامی - رعایت اخلاق اسلامی در اجرای مأموریت‌ها - داشتن بصیرت اسلامی و انقلابی و سازمانی - ارائه خدمات بدون توجه به نژاد و سطح اجتماعی افراد
	عدالت رفتاری	
	قانون‌گرایی	
	استانداردهای اخلاقی	

پلیس از بعد اجتماعی، سازمانی برای حفظ امنیت و قراری نظم می‌باشد و دولت‌ها، سازمان پلیس را به‌منظور نظم‌بخشی، نماد و جلوه اقتدار و حیثیت در عرصه افکار عمومی و ناظران بیرونی می‌بینند (Golefshani, 2015). باین‌حال، پلیس، منصف و بی‌طرف است و این حق شهروندان است که انتظار برخوردی منصفانه، بی‌طرفانه و پیش‌بینی‌پذیر از پلیس داشته باشند (Noori & Saeed, 2005). رفتار منصفانه پلیس، شیوه‌ای عادلانه‌ای را برای برخورد با شهروندان موجب می‌شود. بنابراین ادراک عمومی از انصاف پلیسی، در رفتار و تعامل مردم با پلیس تأثیر می‌گذارد. تأثیرگذارترین قضاوت مبتنی بر عدالت، قضاوت مربوط به منصفانه بودن رفتار و رویه‌های پلیس است. تصورات ذهنی شهروندان از قدرت مشروع زمانی است که از رویه‌های منصفانه استفاده می‌شود.

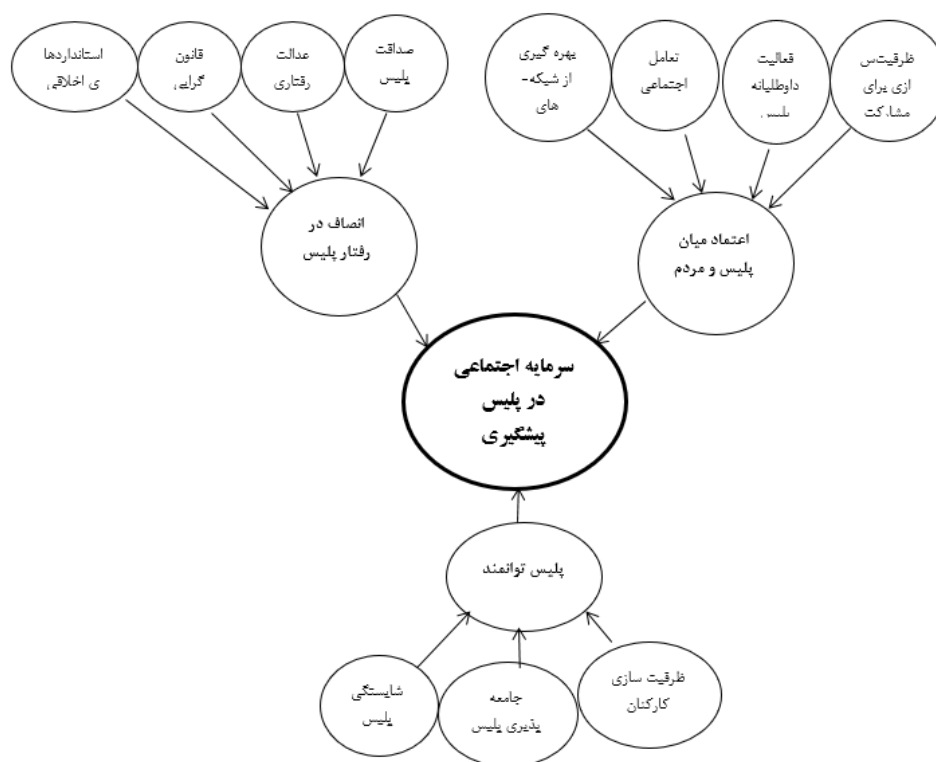
جدول ۵. مضامین فراگیر، سازمان دهنده و پایه (سرمایه اجتماعی پلیس پیشگیری)

مضامین فراگیر	مضامین سازمان دهنده	مضامین پایه
---------------	---------------------	-------------

پلیس توانمند	ظرفیت‌سازی کارکنان	- استفاده از افراد تحصیل کرده در پلیس - استانداردسازی رفتار پلیس - ارتقاء سعه صدر پلیس - بالا بردن ظرفیت کارکنان در برخورد با مردم - تفکر استراتژیک در پلیس - اعتماد به نیروها - قدرت مجاب‌گری - ارتقاء مهارت‌های کلامی پلیس - ارتقاء مهارت‌های ارتباطی پلیس - به‌روز نمودن امکانات پلیس - ارتقا مهارت و تخصص مأمورین پلیس - ارتقاء دانش کارکنان فراجا - بهبود هوش احساسی پلیس - احترام به حقوق افراد جامعه - شناخت و رعایت هنجارهای اجتماعی - شناخت انتظارات متقابل پلیس و مردم - آگاهی و رعایت حقوق شهروندی و ملاحظات اجتماعی، - شناخت فرهنگ بومی و منطقه‌ای - شناخت هنجارهای اجتماعی منطقه - تعریف هنجارهای مشترک میان مردم و پلیس
	شایستگی پلیس	
	جامعه‌پذیری پلیس	

با توانمندسازی پلیس، ظرفیت‌های بالقوه‌های که را که برای استفاده از ظرفیت توانایی‌های انسانی از آن استفاده کامل نمی‌شود، در اختیار سازمان و مدیریتی می‌گذارند (Najafi & Babaeian, 2019). همچنین توانمندسازی اشاره به توسعه و گسترش قابلیت‌های کارکنان جهت نیل به اهداف سازمان و همچنین بهبود مداوم عملکرد دانست (Villegas, 2015). توانمندسازی القای حس قدرت به افراد است تا حس استقلال در افراد بهبود یابد (Behzadfar et al., 2018). توانمندسازی افسران پلیس، موجب بهبود و افزایش بهره‌وری و شکوفایی سازمانی با استفاده از روش‌های علمی و تخصصی می‌شود. از این‌رو، پلیس پویا نیازمند کارکنانی توانمند است که مأموریت‌های خود را به نحو احسن انجام دهند.

پلیس را می‌توان به‌عنوان سازمانی غنی از سرمایه اجتماعی توصیف کرد. ویژگی کلاسیک همبستگی فرهنگ شغلی پلیس با زیربنای مفهومی ادبیات سرمایه اجتماعی همسو است و به پیوندهای نزدیک و سطوح بالای اعتماد اشاره دارد که افسران را در هدف مشترک به هم پیوند می‌دهد (O'Malley & Grace, 2021). همکاری عمومی برای پلیس برای انجام مؤثر مأموریت‌ها ضروری است. بر این اساس، مدل ارائه‌شده به‌منظور تعریف جزئیات مختلفی از تعامل مردم با پلیس بر اساس سرمایه اجتماعی پلیس است تا بتوان موج بهبود عملکرد پلیس گردید. بدین ترتیب برای بهبود عملکرد پلیس و مردم بر اساس سرمایه اجتماعی پلیس باید سه مضمون زیر را در نظر گرفت:

شکل ۱. مدل سرمایه اجتماعی پلیس پیشگیری

بحث و نتیجه گیری

بر اساس نتایج به دست آمده از تحلیل مضامین مصاحبه های نیمه ساختاریافته با خبرگان دانشگاهی و مسئولان ارشد پلیس پیشگیری، سه مضمون فراگیر اصلی در خصوص سرمایه اجتماعی پلیس شناسایی شد: «اعتماد میان پلیس و مردم»، «انصاف در رفتار پلیس» و «پلیس توانمند». هر یک از این مضامین دربرگیرنده چندین مضمون سازمان دهنده و پایه بودند که نشان دهنده ابعاد چندلایه و پیچیده سرمایه اجتماعی در ساختار پلیس پیشگیری جمهوری اسلامی ایران است. مضامین یادشده بر اهمیت تعامل مستمر، قانون مداری، عدالت رفتاری، صداقت، ظرفیت سازی درونی و برونی، و بهره گیری از ابزارهای نوین ارتباطی تأکید دارند که در کنار هم به ارتقاء سرمایه اجتماعی در میان نیروهای پلیس و شهروندان منجر می شوند.

نخستین مضمون فراگیر، یعنی «اعتماد میان پلیس و مردم»، دربرگیرنده شاخص هایی مانند ظرفیت سازی برای مشارکت مردمی، فعالیت های داوطلبانه پلیس، تعامل اجتماعی و بهره گیری از شبکه های اجتماعی است. یافته ها نشان دادند که اعتماد، عنصری بنیادین برای همکاری مؤثر مردم با پلیس است. پژوهش های پیشین نیز این نتیجه را تأیید می کنند. به عنوان مثال، (Hu et al., 2020) نشان داد که سرمایه اجتماعی رابطه مستقیمی با تمایل عمومی به همکاری با پلیس دارد. همچنین، (Churchill et al., 2023) با بررسی جوامع استرالیایی دریافت که اعتماد اجتماعی، عضویت در گروه های داوطلبانه، و حمایت متقابل از مهم ترین عوامل شکل گیری مشارکت اجتماعی و کاهش جرم هستند. در این راستا، استفاده از شبکه های اجتماعی به عنوان ابزار مدرن و مؤثر در جلب مشارکت شهروندان و تقویت پیوندهای پلیس-جامعه، در یافته های حاضر مورد تأیید قرار گرفت؛ این نکته نیز با نتایج (O'Malley & Grace, 2021) هم راستا است که به نقش هم مکانی و تعامل دیجیتال در تقویت سرمایه اجتماعی و همکاری پلیس با جامعه اشاره می کنند.

مضمون دوم با عنوان «انصاف در رفتار پلیس» شامل چهار زیرمجموعه صداقت، عدالت رفتاری، قانون گرایی و استانداردهای اخلاقی بود. پاسخگویان معتقد بودند که انصاف در رفتار پلیس موجب شکل گیری ادراک مثبتی از پلیس نزد مردم می شود و این ادراک مثبت به نوبه خود،

زمینه‌ساز افزایش سرمایه اجتماعی خواهد بود. (Hinds & Murphy, 2007) در پژوهش خود نشان داد که استفاده از رویکرد عدالت رویه‌ای در تعاملات پلیس با مردم موجب افزایش رضایت‌مندی و مشروعیت پلیس در نگاه شهروندان می‌شود. همچنین، رعایت اخلاق حرفه‌ای و اسلامی توسط مأموران، همان‌گونه که در یافته‌های حاضر تأکید شده است، با نتایج پژوهش (Ashlock, 2018) نیز مطابقت دارد که بیانگر نقش تربیت اجتماعی و سازمانی در ایجاد نگرش‌های جنسیتی منصفانه در میان افسران پلیس است. بنابراین، انصاف به‌مثابه ارزشی بنیادین، نقش مهمی در نهادینه‌سازی سرمایه اجتماعی در ساختار پلیس ایفا می‌کند.

در خصوص مضمون سوم یعنی «پلیس توانمند»، داده‌های پژوهش نشان داد که توانمندسازی کارکنان پلیس، از طریق ارتقاء مهارت‌های ارتباطی، تقویت شایستگی حرفه‌ای و افزایش درک اجتماعی، عاملی کلیدی در افزایش سرمایه اجتماعی درون‌سازمانی و برون‌سازمانی است. این نتیجه با یافته‌های (Villegas, 2015) همخوانی دارد که توانمندسازی را از عوامل مؤثر در ارتقاء اثربخشی مدیریت مالی و منابع انسانی معرفی کرده است. همچنین، (Behzadfar et al., 2018) در مطالعه‌ای با رویکرد دارایی‌محور در مناطق شهری تأکید کرده که ارتقاء قابلیت‌های درونی افراد و سازمان‌ها می‌تواند به بهبود شاخص‌های عملکرد اجتماعی منجر شود. در همین راستا، توسعه قابلیت‌های شناختی، اخلاقی و ارتباطی کارکنان پلیس پیشگیری، تأثیر بسزایی در افزایش تعامل اثربخش با شهروندان دارد؛ امری که از دیدگاه (Shiani et al., 2020) به‌عنوان یکی از ابعاد سرمایه اجتماعی در توسعه اقتصادی-اجتماعی معرفی شده است.

علاوه بر این، یافته‌ها نشان دادند که تعامل مستمر و دوسویه میان پلیس و شهروندان نیازمند طراحی راهبردهایی برای استفاده از ظرفیت‌های مردمی مانند پلیس افتخاری، نگهبانان محلی و شبکه‌های همیاری اجتماعی است. این راهبردها ضمن افزایش حضور پلیس در جامعه، حس مالکیت و تعلق اجتماعی را در میان شهروندان افزایش می‌دهند؛ امری که با دیدگاه (Ayentimi et al., 2021) نیز هم‌راستا است، آنجا که تأکید می‌شود سرمایه اجتماعی علاوه بر اثرگذاری بر موفقیت شغلی فردی، موجب تقویت هویت جمعی و انسجام اجتماعی می‌شود. در مجموع، یافته‌های تحقیق نشان می‌دهند که توسعه سرمایه اجتماعی در پلیس پیشگیری، مستلزم نگاه نظام‌مند به سه سطح: تعامل با مردم، اصلاح رفتار حرفه‌ای، و ارتقاء ظرفیت‌های سازمانی است. این سه سطح، در صورت تحقق همزمان و هماهنگ، می‌توانند الگوی اثربخشی از پلیس جامعه‌محور را تحقق بخشند که در آن امنیت نه به‌عنوان محصول صرفاً حاکمیتی، بلکه به‌عنوان نتیجه تعامل خلاقانه و همدلانه میان پلیس و جامعه تعریف می‌شود (Doostdar et al., 2016; Pino, 2001).

از جمله محدودیت‌های تحقیق حاضر می‌توان به رویکرد کیفی آن اشاره کرد که گرچه برای کشف مفاهیم عمیق بسیار مؤثر است، اما قابلیت تعمیم‌پذیری محدودی دارد. همچنین، انتخاب مصاحبه‌شوندگان از میان مدیران و خبرنگاران شاغل در پلیس پیشگیری، ممکن است دیدگاه‌هایی خاص و منطبق بر منافع سازمانی را به همراه داشته باشد که بر بی‌طرفی پاسخ‌ها تأثیر گذاشته باشد. محدودیت دیگر، وابستگی داده‌ها به تجربه‌های فردی و ادراک‌های ذهنی مصاحبه‌شوندگان بود که امکان مقایسه عددی و کمی آن‌ها را کاهش می‌دهد.

پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آینده از روش‌های ترکیبی (کمی-کیفی) بهره گرفته شود تا ضمن حفظ عمق کیفی، امکان سنجش و تعمیم‌پذیری نیز فراهم گردد. همچنین می‌توان با بررسی مقایسه‌ای وضعیت سرمایه اجتماعی در واحدهای مختلف پلیس (نظیر پلیس راهور، پلیس آگاهی، پلیس امنیت عمومی) الگوی جامع‌تر از سرمایه اجتماعی در ساختار پلیس جمهوری اسلامی ایران طراحی کرد. مطالعه موردی استان‌های مرزی نیز می‌تواند به درک عمیق‌تری از نقش سرمایه اجتماعی در مناطق حساس امنیتی کمک نماید.

در سطح سیاست‌گذاری و اجرا، توصیه می‌شود که پلیس پیشگیری با تشکیل شوراهای اجتماعی محلی و نهادینه‌سازی ارتباطات منظم با انجمن‌های مردمی، تعامل خود را با جامعه تقویت کند. طراحی برنامه‌های آموزشی برای افزایش مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی افسران پلیس، به‌ویژه در سطوح میدانی، نیز باید در دستور کار قرار گیرد. همچنین، استفاده از فناوری‌های نوین ارتباطی برای رصد و تعامل با جامعه و ارتقاء شفافیت در عملکرد پلیس، از جمله اقداماتی است که می‌تواند سرمایه اجتماعی را در بلندمدت تقویت نماید.

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازن و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

Extended Abstract

Introduction

In modern societies, maintaining sustainable public security and order is considered one of the core responsibilities of government institutions. Among these institutions, the preventive police play a pivotal role by serving as both a security mechanism and a social agent that engages continuously with citizens. This ongoing interaction has increasingly drawn the attention of scholars toward the concept of *social capital* as a vital element in effective policing. Social capital, comprising networks, trust, norms, and shared values, facilitates coordinated actions and collective efficacy within communities and organizations alike (Guðmundsson & Mikiewicz, 2012; Jackson, 2019). In law enforcement, it is viewed as a mechanism to enhance legitimacy, foster cooperation, and reduce friction between citizens and authorities.

The role of social capital in policing has been highlighted in numerous studies. For instance, (Pino, 2001) emphasizes that without meaningful community engagement and social trust, community policing cannot be successful. Similarly, (Hu et al., 2020) shows that public willingness to cooperate with the police is significantly influenced by the level of social capital present in society. In the context of preventive policing, trust becomes the cornerstone of collaboration, enabling law enforcement to access vital information and foster voluntary compliance.

In Iran, preventive police forces are not only responsible for routine law enforcement but also manage security across critical infrastructures, borders, and public institutions. Given their extensive scope, especially in an era of limited resources and increasing complexity, their effectiveness is closely tied to their ability to generate and sustain public trust and cooperation (Adinehvand & Ghani Fathi, 2015; Bayat, 2008). This underlines the importance of strategic social capital development within the police apparatus.

Previous literature also emphasizes that social capital is essential in shifting police institutions from authoritarian, top-down structures toward more community-centered approaches. According to (Doostdar et al., 2016), such a transformation requires theoretical reframing and practical strategies that position social trust, mutual respect, and social norms at the center of police operations. Moreover, the research by (Alizadeh

Aghdam et al., 2016) suggests that procedural justice and ethical behavior by police personnel significantly affect citizen trust and engagement, which are critical components of social capital.

International research further supports these conclusions. (Churchill et al., 2023) highlights how crime rates, levels of trust, and organizational membership interrelate to affect entrepreneurial and civic behaviors. Likewise, (Ayentimi et al., 2021) outlines how social capital promotes individual advancement through job opportunities, resource access, and social identity reinforcement. These findings align with the assumption that social capital is both an asset for communities and a capacity-building tool for institutions such as the police. Empirical findings from Iran also confirm that public perceptions of police legitimacy are grounded in behavioral fairness, transparency, and community-oriented policies (Hafizi, 2022; Shiani et al., 2020). At the organizational level, (Villegas, 2015) underscores the importance of empowering police officers to become active participants in shaping community relations. Empowerment improves internal cohesion and enhances police responsiveness to the evolving expectations of a diverse society. Meanwhile, (Ashlock, 2018) focuses on officer attitudes and organizational socialization as key mechanisms that shape fair policing practices over time.

Given this background, the present study investigates the strategies for enhancing social capital within the Preventive Police of the Islamic Republic of Iran. It identifies three key dimensions: (1) trust between the police and citizens, (2) fairness in police behavior, and (3) police empowerment. These dimensions reflect a holistic understanding of social capital as both an organizational resource and a social construct that underpins legitimacy and cooperation.

Methods and Materials

This study employed a qualitative research design rooted in the interpretive paradigm. Data were collected through semi-structured interviews with 16 purposively selected experts, including academic scholars and senior police managers such as precinct chiefs, patrol commanders, and strategic planning officers. Thematic analysis was used to analyze the data, with a focus on identifying recurrent patterns and concepts. Initial coding, axial categorization, and theme development were employed to classify responses into overarching thematic dimensions. Two validation strategies—external audit and triangulation—were adopted to ensure trustworthiness and rigor.

Findings

The thematic analysis of interview data revealed three overarching themes and eleven organizing themes, which were further divided into numerous basic sub-themes. The first major theme, "trust between the police and citizens," includes sub-themes such as capacity-building for citizen participation, police volunteerism, social interaction, and the use of social networks. These elements collectively highlight the importance of proactive engagement in building trust-based relationships.

The second major theme, "fairness in police behavior," comprises police honesty, behavioral justice, adherence to the rule of law, and maintenance of ethical standards. The findings underscore that ethical and transparent behavior by police officers is vital in cultivating public trust and improving organizational legitimacy.

The third major theme, "police empowerment," incorporates internal capacity-building, skill development, and socialization processes. Participants emphasized that organizational investment in human capital enhances the effectiveness and responsiveness of police officers. Sub-themes under this category include the recruitment of educated personnel, professional development, strategic thinking, and awareness of societal norms and expectations.

These three core themes are interconnected and mutually reinforcing, forming the foundation for a sustainable model of social capital in preventive policing. Collectively, they reflect a systems approach to community-oriented law enforcement, emphasizing cooperation, justice, and internal competence.

Discussion and Conclusion

The results of this study affirm the centrality of social capital in the effectiveness of the Preventive Police in Iran. Trust between the police and the public is shown to be both a product of and a prerequisite for meaningful community engagement. The findings suggest that strategies such as capacity-building for public participation, development of volunteer frameworks, and digital communication can strengthen these trust-based relationships. When the public perceives the police as transparent and accountable, they are more likely to cooperate and report crimes, enhancing the overall capacity of law enforcement.

Fairness in police behavior emerged as a crucial factor influencing public perceptions. Citizens who perceive the police as honest, impartial, and respectful are more likely to support their actions. Moreover, adherence to procedural justice and ethical standards improves the legitimacy of police institutions. These findings underscore the need for continuous training and ethical sensitization of police personnel to foster a culture of fairness and professionalism.

Empowerment of police personnel also plays a significant role in fostering internal cohesion and enhancing public service delivery. By investing in human capital, the organization not only improves its operational capabilities but also strengthens its public image. Empowered officers are more confident, communicative, and responsive to the social dynamics of the communities they serve.

The study demonstrates that social capital in policing is not an abstract construct but a tangible organizational asset that can be cultivated through deliberate strategies. It advocates for a paradigm shift from authority-driven to community-driven policing, where security is seen as a shared responsibility. As such, preventive policing strategies must be designed with a focus on collaboration, mutual respect, and inclusive governance. By highlighting the multidimensional nature of social capital—spanning structural, cognitive, and relational dimensions—this study contributes to the broader discourse on police reform and public trust. It provides a grounded model that can be adapted in other national contexts to enhance the legitimacy, effectiveness, and societal integration of law enforcement agencies.

References

- Adinehvand, S., & Ghani Fathi, T. (2015). The reciprocal rights of the people and the police force, challenges, and solutions. *Quarterly Journal of Social Science Studies*, 1(1), 82-91. <http://uctjournals.com/farsi/archive/socials/1394/winter/9.pdf>
- Alizadeh Aghdam, M., Golabi, F., Mofakheri, E., & Abdolrasouli, R. (2016). Investigating citizens' trust in the police with an emphasis on the viewpoint of procedural justice and police performance Prevention of addiction from a social approach perspective: The role of social capital. *Strategic Research on Iranian Social Issues*, 5(3), 1-20. https://ssoss.ui.ac.ir/article_20958_00.html?lang=fa
- Ashlock, J. M. (2018). Gender attitudes of police officers: Selection and socialization mechanisms in the life course. *Social science research*, 79(1), 71-84. <https://doi.org/10.1016/j.ssresearch.2018.12.008>
- Ayentimi, D. T., Hinson, R. E., & Burgess, J. (2021). Cultivating social capital: an exploratory analysis of business postgraduates in Ghana. *Education + Training, ahead-of-print*(ahead-of-print). <https://doi.org/10.1108/ET-11-2020-0357>
- Bayat, B. (2008). *Crime prevention with an emphasis on a community-based approach*. Social Publications of NAJA. <https://www.lib.ir/BookInfo.aspx?BookID=80196763>
- Behzadfar, M., Naghshkar, A., & Salehi, S. K. (2018). Evaluation of empowerment indicators in informal settlements with an asset-based approach in Tehran metropolis (Case study: Mianabad neighborhood of Eslamshahr). *Journal of Iranian Geographical Researches*, 16(57), 95-114. <https://sid.ir/paper/378953/fa>
- Churchill, S. A., Hayward, M., Smyth, S., & Trinh, T. A. (2023). Crime, community social capital and entrepreneurship: Evidence from Australian communities. *Journal of Business Venturing*, 38(2), 106291. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2023.106291>
- Doostdar, R. (2019). Strategies for promoting police social capital. *Journal of Social Order*, 11(3), 93-118. <https://www.sid.ir/paper/187347/fa>
- Doostdar, R., Ghaffari, G., Abnikée, H., & Abdi, T. (2016). Theoretical explanation of police social capital; An attempt to conceptualize. *Journal of Research on Law and Security*, 9(1), 75-108. <https://www.magiran.com/paper/>
- Golefshani, A. R. (2015). Components of maintaining authority in the police force. *Police Capital Journal*, 2(25), 130-149. <https://sciexplore.ir/Documents/Details>

- Guðmundsson, G., & Mikiewicz, P. (2012). *The concept of social capital and its usage in educational studies*. Wydawnictwo Naukowe UAM. <https://www.academia.edu/download/85238197/55-80.pdf>
- Hafizi, A. (2022). The impact of the culture of social altruism on social capital in the Ministry of Culture and Islamic Guidance. *Quarterly Journal of New Witness Thought*, 1(5), 129-152. <https://ensani.ir/fa/article>
- Hinds, L., & Murphy, K. (2007). Public Satisfaction with Police: Using Procedural Justice to Improve Police Legitimacy. *Australian & New Zealand Journal of Criminology*, 40(1), 27-42. <https://doi.org/10.1375/acri.40.1.27>
- Hu, K., Hu, R., Sun, I., & Wu, Y. (2020). Social capital and public willingness to cooperate with the police in China. *Policing: An International Journal*, 43(2), 271-283. <https://doi.org/10.1108/PIJPSM-08-2019-0143>
- Jackson, M. O. (2019). A typology of social capital and associated network measures. *Social Choice and Welfare*, 54(1), 311-336. <https://doi.org/10.1007/s00355-019-01189-3>
- Lu, N., Xu, S. H., Zhou, Q., O'Malley, L., & Grace, S. (2020). Social Capital and Preferences for Aging in Place Among Older Adults Living in Rural Northeast China Social capital and co-location: A case study of policing anti-social behavior. *International journal of environmental research and public health*, 17(1), 1-10. <https://doi.org/10.3390/ijerph17145085> 10.1177/14613557211026931
- Mohsenzadeh Golefzaei, S., Ofoghi, N., & Masoudnia, E. (2020). Investigating the role of social capital in the formation of a communication pattern of patients with cancer, brain and nerves, and cardiovascular diseases in hospitals in Rasht. *Journal of Applied Sociology*, 31(77), 37-64. <https://ensani.ir/fa/article/423610>
- Najafi, A., & Babaeian, S. R. (2019). Identifying the factors affecting the psychological empowerment of diplomatic police staff. *NAJA Human Resources Quarterly*, 13(57), 45-63. <https://www.sid.ir/paper/374485/>
- Noori, H., & Saeed, P. (2005). *Police in developed societies*. Political Studies Office. <https://rc.majlis.ir/fa/report/show/732307>
- O'Malley, L., & Grace, S. (2021). Social capital and co-location: A case study of policing anti-social behaviour. *International Journal of Police Science & Management*, 23(3), 306-316. <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/14613557211026931>
- Pino, N. (2001). Community Policing and Social Capital. *Policing an International Journal of Police. Strategies and Management*, 24(2), 200-215. <https://doi.org/10.1108/13639510110390945>
- Sanyal, S., & Routray, J. K. (2016). Social capital for disaster risk reduction and management with empirical evidences from Sundarbans of India. *International Journal of Disaster Risk Reduction*, 19(1), 101-111. <https://doi.org/10.1016/j.ijdr.2016.08.010>
- Schaap, D. (2020). Citizens' Trust in the Police and Police Trust-Building Strategies: Main findings from a comparative, dynamic study. *European Law Enforcement Research Bulletin*, 19(1), 27-37. https://heinonline.org/hol-cgi-bin/get_pdf.cgi?handle=hein.journals/elerb19§ion=8
- Shiani, M., Mohammadi Ghareghani, M., & Zare, H. (2020). Social capital of work and production, productivity, and socio-economic development. *Journal of Social Studies and Research in Iran*, 9(1), 187-213. https://jssr.ut.ac.ir/article_75908.html
- Tahmasebi, A., & Fakhrabadi Pour, F. (2023). The role of micro-credit funds in promoting rural social capital, Case study: Hosseinan village of Damghan city. *Applied Research in Geographical Sciences*, 23(69), 277-297. <https://jgs.khu.ac.ir/article-1-3415-fa.html>
- Villegas, B. S. (2015). Factors influencing administrators' empowerment and financial management effectiveness. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 176(1), 460-475. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.01.498>
- Wittmann, L., Presentati, J. A., & Groen, G. (2020). How Do Police Officers Experience Interactions with People with Mental Illness? *Journal of Police and Criminal Psychology*, 36(1), 220-226. <https://doi.org/10.1007/s11896-020-09398-8>